

Megjelen hetenkint kétszer
szerda és szombat este.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Sátoralja-Ujhely, főtér 9. szám.

Kéziratokat nem adunk vissza.

Apró hirdetéseknel minden garmond szó
4 fill., vastagabb betűkkel 8 fill.

Nyitlőterben minden garmond sor 30 fill.

ZEMPLÉN

POLITIKAI HIRLAP.

Ujh. Meczner Gyula
főszerkesztő.

dr. Ferényi József
főmunkatárs.

Előfizetési ára:

Egész évre 10 korona félévre 5 kor.
negyedévre 2.50 kor.
— Egyes szám ára 10 fillér. —

Hirdetési díj:

Hivatalos hirdetéseknel minden szó után
2 fill. Petit betűnél nagyobb, avagy disz-
betűkkel, vagy kerettel ellátott hirdetések
termékért szerint egy négyszög centim.
után 6 fill. — Állandó hirdetéseknel ár-
kedvezmény.

A végtelen nyomor és szenvedés.

— febr. 20.

Magyarországot minden század-
ban újra meg kell hódítani! Ezt a
nagyképi mondást eresztették
szélnék a Lajthán tülről. Tehát
mi csakugyan meghódított tarto-
mány volnánk, hol a hódító sza-
badon élhet az erőszak minden
fegyverével; válogathat alkot-
mányos és autokratikus kormány-
zati rendszerek között tetszése
szerint, megtarthat és lábbal tipor-
that törvényeket, kénye szerint
oszthat szabadságot vagy rablán-
cokat.

A február 19-iki gyászos em-
lékü események igazolják a mon-
dottakat. Ausztria hanyatt-homlok
rohan abba a feneketlen örvénybe,
a honnan nem lesz többé soha
feltámadása. Európa kulturnepei
között, az abszolutizmus ijesztő
ravatala mellett (Oroszország) el-
játsza a legvakmerőbb merény-
letet a népszabadság és alkotmány
ellen.

Nem vakmerő badarság ez?
Mi van meg abból a hajdani vil-
ág-uralomból, amikor nem
godott le a nap a Habsburgok
birodalmában? Hol vannak az
a koronák, amelyek hajdan
keresztény világ fejét ékesítették?
Csak emlékü sir a lanton még.
Rudolfnak, a koldus grófnak örök-
sége parányira apadt le s nem
maradt meg egyéb a régi nagy-
hatalomból, mint halvány, erőtlén
fény, mely utolsót pislogva, köze-
ledik az enyészet felé.

A nagyhatalmi tulkapásoknak
köszönheti a Habsburgház erejé-
nek és tekintélyének szétforgá-
csolódását. Erőszakos szereplése
nyomában mindenütt a népek
szabadságának kihívása követke-
zett s akkor érte a csapás, mi-
kor a hatalom tetőpontján érezvén
magát: tulkapásaiban nem ismert
határt.

Németalföld szabadsága Eg-
mont gróf és kétezer vértanu
társának hamvaiból virult ki. A
német államok függetlenségét a
zsarnoki önkény siettetette s a
védő- és dacsövetségéből a hatal-
mas Németország emelkedett fel
a Habsburgok rémületére. Min-
den évszáz nyirbált le valamit a
meg nem becsült rengeteg hata-
lomból.

E sok példa azonban nem
volt elég az okulásra. Ha elve-
szett a nyugoti nagyhatalom, te-
remtett magának újat keleten. A
nagyelkü segítség álarca alatt

magához édesgette a töröktől,
tatártól sanyargatott magyar né-
pet, melynek világrészt mentő
harcait saját érdekéért hirdetve,
Európa védangyalaként szerepelt
a nyugati államok előtt.

Azt a nemzetet pedig, amely
hanyatló hatalmát újra felemelte,
tönkretenni, leigázni iparkodott,
mert erős nemzet felett nem erő-
szakoskodhatott. Kiszolgáltatta a
török fegyvereknek, felemésztette
majdnem minden csepp véréét s
megkötötte a harcok leggyaláza-
tosabb békéjét, a vasvári békét,
amelynek pontjai örök szegény-
foltok lesznek vétkes törekvé-
seiken.

És még ekkor sem pusztult
el a magyar és még ekkor is
talpra állott. Elhunyt Boeskey, el-
hunyt Bethlen, vérpadra hurcol-
ták a vasvári béke megbosszulóit
s megszületett a kurucserég,
életre buzdítva lengett Rákóczy
zászlója. A hősök porából új se-
reg kelt ki s a maroknyi nép
hívotta a gróf tereket.

A béke idejét, melyet e te-
hetetlen hatalom megadni ké-
szült, ismét az elnyomatás kö-
vette. A sima asszonyi furf-
pótolta a véres fegyvert, m-
önkény korszakba a ros-
tadt adósi: —
s az a szegény, számban meg-
fogyatkozott nép olyan harcot
vivott szabadságáért, mely az
egész világ csodálatát érdemelte
ki. Ezt a népet nem lehetett újra
meghódítani, nem lehetett leverni
még az orosz szuronyokkal sem.
Az erő lankadt, de az önállóság
szent eszméje megerősödött.

A rablánc hatalmas szítója a
szabadság tüzeinek.

Ausztria elvesztette tekinté-
lyét a külföld előtt. Minden nép
látja, hogy a nagyhatalmi csillo-
gásnak semmi belső értéke nincs
és a népek konglomerátja közt
meglazult az összetartó kapocs.
A hány nép, annyifelé huz s alig
várja a percet, melyben megsza-
badul a természetellenes köte-
léktől. Most kell tehát újra meg-
mutatni, hogy igenis egységes
a birodalom s a népek kiorosza-
kolt autonómiaja és alkotmánya
csak a hatalom ajándéka volt,
amelyet az, mint felesleges ke-
gyet bármikor visszavehet.

De a népjog, a népszabad-
ság nem ajándék, az a nemze-
tek legszenteb tulajdona, ame-
lyet ember el nem vehet, csak

elirabolhat. A magyar nemzet
önálló államisága már akkor
kivivta Európa elismerését, ami-
kor Ausztria még nem is léte-
zett. Hatalmas nemzeti királyai
és alkotmányos élete volt akkor,
amikor még a Habsburgok nem
is álmodhattak fejedelmi jogok-
ról. Nagyelküen támogatták és
hatalomhoz segítették az első
Habsburgot, megajándékozták a
hatalmas német birodalommal s
megvetették alapját annak a hi-
res V. Károly féle világ-uralom-
nak.

Mi tehát a Habsburgok ha-
talmának és tekintélyének for-
rása vagyunk s így nincs joguk-
ban elvenni tőlünk azt, amit soha
nem adtak, mert nem is adhat-
tak: az önálló államiságot és
népszabadságot. A történelem
ítélő széke előtt bűnös minden
olyan törekvés, mely a termé-
szetes jog eltulajdonítására irá-
nyul s a kérlelhetlen nemezis
minden tettnek meghozza a meg-
érdemelt jutalmat vagy bünte-
tést.

A magyar nemzetet nem hó-
dithatja meg újra Ausztria, mert
először sem hódította meg soha.
A jelen állapotok csalódka fénye
hamis álomban ringatja újra a
hatalom embereit, amelyből a
nemzetre végtelen nyomor és
szenvedés hárulhat ugyan: de az
az álom is szertefoszlik. A ma-
gyar nemzet szabadsága vérme-
zőn jött napvilágra, véres és
harmat növelte és hozta virág-
zásba s ugyanez fogja megér-
lelni gyümölcseit is.

Nincs erősebb támasza a Habs-
burg ház hatalmának, mint a
független magyar nemzet, ha ez
kiddól alá, romba omlik az egész
s nincs erő, nincs hatalom többé,
amely feltámasztja.

Andor Károly.

— febr. 21.

Gyásmagyarok apadása. A közel-
multban irtuk meg, hogy Nagymihály
város és vidékéről néhány kétes alak
tisztelegni ment a miniszterelnökhöz.
Akkor névszerint is felsoroltuk a
„küldöttség“ érdemes tagjait. — Mint
hiteles tudósításból ma értesültünk,
a diszbandériumban Onuska János,
Deák Jenő és Szin János nem vet-
tek részt. E tisztos, hazafias polgárok
távolmaradását szívesen vesszük tu-
domásul s örvendünk, hogy a 40 ko-
ronások száma hárommal apadt.

1906. febr. 19-én, a budapesti magyar országgyűlés feloszlatásakor.

Az igaz fájdalom,
A Hon szeretetet,
Ne tudja szavakban
Kidöntni lelketek!..!

A néma fájdalom
Elszántság jelképe...
A ki sir és hallgat...
Beláthatsz lelkébe,

Hogy a döntő percben
Számithat rá a Hon...
— A sok szó nem fogott
Soha a magyaron!...

Vannak vezéreink,
Hűséggel szolgálnak,
Legyünk követői
Most ezek szavának.

Majd ha a vész elmúlt,
Majd ha a szabadság
Napja újra kisüt
Es nem a vérvirág

Nő fel a talajon,
Akkor beszéljete...
Akkor meghallgatom
Majd, hogy mit tettetek?!...

Most elég egy ima,
Most elég egy zsolttár,
A mit befogadni
A szívünk készen áll:

„Az Isten a mi reménységünk,
Mídn reánk tör ellenségünk...
Minden háboruságinkban
Megtart erős hatalmában...“

Azért a mi szívünk nem félne,
Ha az egész föld megrendülne
Es a hegyek a tengernek
Közepébe bedőlének!...“

Ekként imádkozzék,
Ekként énekeljen
Minden magyar, a mig
Megsegít az Isten!...

Id. Bajusz József.

KRÓNKA.

— febr. 21.

A vigéhadjárat még mindig tart,
sőt vérszemet kapva a bécsi körök
rokonszenvétől és a legutóbbi szo-
moru fejleményü politikai helyzettől,
már annyira elszemtelenedtek, hogy
a mult századok labanc-ingyenlőinek
módjára brachiummal lépnek föl, erő-
szakkal is elveszik amit sáska ter-
mészetük megkíván. A Magyar Ki-
rály szállóba kényszer utján teleped-
tek be a detektívek, elfoglalták a
vendégszobákat, a nekik ételt-italt
adni nem hajlandó koresmárosokat
untalan az italmérsi engedélyek el-
vonásával s így anyagi létük em-
semmissítésével fenyegetik. A fenyege-
tést be is váltják, a koresmárosok
tehát teljesen ki vannak nekik szol-
gáltatva. Diner egész lenézőleg vágja
szemükbe: Kihez fognak felebbezni?
Az alispán a második forum; tudják
ki az alispán? (Miskár.) No, mit

RUM, COGNAC és TEA

nagy választékban és jutányosan kapható
HRABÉCZY KÁLMÁN gyógyáru üzletében (DROGERIA.)
Sátoraljaujhely, Főtér.

akarnak hát. — És a szegény, egzisztenciájáért rettegő ember mit tegyen ily körülmények közt?

Végtelen sok kárt, végtelen anyagi, erkölcsi hátrányt okoz ez a kompanyia vármegyénk közönségének. — Ezek multán is nyögni fogja közönségünk e sáskahad garázdálkodásait, még akkor is, ha itt való ügyelgésük nem terjedne is hosszú időre. — De hát a balsors ilyen csapásokat nem egyszer bocsátott már ránk, — majd csak kiheverjük ezt is.

Miskár önkénykedése.

Miskár annyira vérszemet kapott már, hogy nemcsak kér, hanem egyszerűen basáskodik. Alkalma volt tudósítónknak e hó 19-én délelőtt a nagyságos vigéc és lefoglalt urnak egy levelét megtekintenie, melynek fenekeére Kispál főjegyző van kaparintva. A levél szövege — úgy emlékeztem után — a következő: „T. Zinner Adolf szállítónak Hejben. Felhívom hogy azonnal jelentkezzen nálam hogy az új vármegyei hajduknak a ruházatát megrendeljem és megcsinálja.”

Zinner Adolf tudvalevően egy nagy rőfös üzletnek a tulajdonosa, aki nincs ahoz szokva, hogy ő jelentkezzék vigéceknél; sőt ellenkezőleg: a vigécek szoktak mély hajlongások közt ő nála jelentkezni. — Egy helybeli cipész iparost is berendelt Miskár az ő magas színe elé, akivel hajducsizmákat akart készíttetni. A tisztességes iparos azonban nem volt hajlandó minden busás ígérlet dacára sem a vigéctől munkát vállalni.

Kispál árverés előtt.

A mai nap délelőttjén rendkívül érdekes jelenetek keretében Fejér Zoltán bir. végrehajtó újra foglalt Kispál Sándornál. Délelőtt 10 óra tájban ment fel a bírósági végrehajtó Kispálhoz dr. Gombos Gáspár helybeli ügyvéddel, Kiss D. és Társas végrehajtató cég képviselőjével. Kispál dolgozó szobájában volt és nagyon megijedt a végrehajtó látára. Küldött is mindjárt Diener Ákosért, aki mint valami becsűs, csudálatosképpen mindig végigszenvedi a Kispál elleni végrehajtásokat. Dr. Gombos anélkül, hogy köszönt volna, a vigéc szobáján keresztül be akart menni a leghátulsó alispáni szobába, ahonnan két ruhaszekrényt, gyanusan kandikált kifelé. Kispál idegesen felugrott és tiltakozott az ellen, hogy oda az ügyvéd bemegyjen. Dr. Gombos azonban ragaszkodott hozzá, hogy a jelzett két szekrényt kikutassák, mert „abban új foglalmi alapnak kell lenni.” A borzasztóan ideges vigéc magánkülön orditotta az exekválóknak a következő bölcös szavakat:

— Oda nem fognak bemenni. Én kimondtam a határozatot, az ellen nincs appellátá.

Ugye kíváncsiak önök, hogy erre az exekválók mit feleltek? Semmit. Hanem hasukat fogva kacsni kezdtek a Miskár szemébe. A vigéc magánkülön volt, hogy az ő apellátát nem tűrő határozatát nem respektálják az urak és mint egy örült elkezdett a szobában fel és le járkálni.

Dr. Gombos bediktálta erre a jegyzőkönyvbe, hogy ő a leghatározottabban ragaszkodik a hátulsó szobában levő szekrény feltáráshoz.

Miskár azonban makacsodott és kérte a végrehajtót, hogy vegye jegyzőkönyvbe, hogy tiltakozik az ellen, mert az a szoba az ő alispáni szobája. A vigéc azonban félt, hogy a végrehajtó rosszul fogja bevenni a jegyzőkönyvbe az ő mondókáját, azért odaszólt neki:

— Várjon végrehajtó ur, én majd diktálni fogom.

Ez azonban egy kis akadálylál járt, mert alig hogy elkezdett diktálni, dr. Gombos ügyvéd segédje közbeszólt Miskárnak:

— Aztán vigyázzon, hogy jól diktáljon, mert a bírósági végrehajtó jegyzőkönyvébe nem lehet fül és farknélküli mondatokat diktálni.

Nohát a mi erre következett, azt lehetetlen hüen leírni. A vigéc elbődült, eszeveszetten felugrott, haját tébolyodottan ráncigálni kezdte és magánkülön orditott:

— Jaj... Istenem... esendőrök... esendőrök!... segítség!

Az ajtóállító esendőr beszaladt. Miskár borzasztóan hadonázott, reszketett a dühtől, mint a kocsonya.

— Vezesse ki azonnal ezeket, parancsolom, — könyörgött a esendőrhöz.

Ugy-e kíváncsiak önök, hogy az exekválók mit feleltek erre? Semmit. Hanem hasukat tartva, vigyorogtak a vigéc szemébe.

Ezt már nem bírta ki Miskár. Eszeveszetten beszaladt a hátulsó szobába, otthagya a nevető urakat. Mert mindenki nevetett. Nevetett a kiadó, az irattáros, az irnok, Orbán Gizi, a Daxli. Még a esendőr is nevetett.

Csak Miskár nem nevetett. Örült kopogással járt fel és alá a szobában. Papp, a becsűs már kényszerzubbonyért akart szaladni, mialatt a végrehajtó szép nyugodtan írta tovább a jegyzőkönyvet, amelyet Miskár abbahagyott diktálni.

Miután ez megtörtént, az exekválók egy kiesít várakoztak, hogy mi lesz; de aztán meguntán a dolgot, a végrehajtó beszólt Kispálnak, hogy mi lesz s egyben tanácsolta neki, hogy szépen engedje megtekinteni a ruhaszekrényeket, mert ehhez joga van a végrehajtónak.

Miskár végre is engedett; úgy látszik, az időközben megérkezett Diener unszolására. Az egyik szekrényben csakugyan talált is a becsűs két párnát, paplant és utazó pokrócot. A másik szekrény kulcsát azonban nem akarta előadni a vigéc és így dr. Gombos kénytelen volt lakatosért küldeni, aki fel is törte a zárat. Ez a szekrény azonban üres volt. Az említett párnákra és utazó pokrócra Diener igényt jelentett be, mondván, hogy azokat ő vette detektívjeinek, akik a hátsó alispáni szobában hálóznak. Az igénynek bediktálása a jegyzőkönyvbe megint egy kis zavart idézett elő. Először Miskár kezdte diktálni, de dr. Gombos ügyvéd segédje *közbeköhögött*, mire a vigéc felült arccal megkérte Dinert, hogy diktáljon ő tovább. Konstatáljuk, hogy Dienernek sokkal jobb stílusa van mint a vigécnek.

Miskár azután azt orditotta, hogy ő ez ellen a végrehajtás ellen *előterjesztéssel* fog élni.

Lesz tehát ebből a végrehajtásból egy igénytárgyalás és egy előterjesztés. Mindenesetre kíváncsiak vagyunk, hogy ezeken a módfelett érdekes tárgyalásokon melyik újhelyi ügyvéd fogja Miskárt képviselni? Hogy az igénylő Diener helyett ki fog a tárgyaláson megjelenni, erre megfelelt ő maga dr. Gombosnak imígyen:

— Azt hiszem ügyvéd ur, hogy mire ez az igény tárgyalásra kerül, engem már a városi ügyész fog képviselni.

Ugy látszik, hogy a városi ügyészi állásra is fogtak már valami pribéket.

Hanem fő a dologban az, már t. i. a végrehajtató szempontjából, hogy dr. Gombos újabb 40 korona értékű alapot talált Miskárnál. Miskár eddigelé lefoglalt ingóságának összesen közel 200 korona a becsértéke. Bizony Isten, szép stafirung egy vigécnek!

Nemsokára árvezni fogják hát a vármegyeházán a vigéc ur ingóságait, amelyre jóelőre meghívjuk Zemplén vármegye mulatni szerető közönségét. Családi műsor. Belépti díj nincs. Megjelenés vevésre nem kötelez.

A civil hajduk.

Már 3 darab van. Civilben járnak, mert egyenruha nincs még készletben. Arról az óriási terjedelmű postakönyvről lehet őket fölismerni, melylyel az ügyiratokat a helyi hivatalokhoz hurcolják. Járatlanok még,

ismeretlenek a városban; udvariasan szoktak kérdőzködni. Figyelni kell újhelyiek, ne adjon nekik senki felvilágosítást, hadd ügyeljenek a városban. Hívják el Miskárt kalauznak. Különbösen is az egyiket, aki esendőr-őrvezető volt s jelen állásának elnyerhetéseért hagyta oda a esendőr-őrvezető, — maguk az itteni esendőrök utálják a legjobban és azt mondják rá, hogy szégyent hozott a magyar esendőrségre.

VÁRMEGYE ÉS VÁROS.

Két városi közgyűlés.

— Saját tudósítónktól. —

Sátoraljanjhely, 1906. febr. 20.

A város képviselőtestülete tegnap délután 3 órától este fél 7 óráig rendkívüli közgyűlést tartott Székely Elek polgármester elnöke alatt, melyen számos ügy nyert elintéztést.

Másnap, ma délután 3 órára ismét rendkívüli közgyűlésre hívta össze a polgármester a képviselőtestületet. Ennek egyedüli tárgya Matolai Etele és társainak indítványa volt gróf Andrássy Gyula, gróf Apponyi Albert és Kossuth Ferenc diszpolgárrá való megválasztása tárgyában.

A két közgyűlésről szóló tudósításunkat a következőkben adjuk:

A 20-iki közgyűlés.

Elsőnek a színházi reklámfüggöny felállítására tárgyában Lénhart Imre helybeli építőmester által beadott ajánlatot tárgyalták. A képviselőtestület megengedte Lénhart Imrénak, hogy saját költségén a városi színházban egy reklámfüggönnyel állíthasson fel, melyre csak hazai cégektől vehet át hirdetményeket. A függöny 3 év után a város tulajdonába megy át és ha 3 éven belül új színház építtetés föl, ajánlattevő kártérítést nem igényelhet.

A magyar gazdasszonyok országos szövetségének segélyezés iránt beadott kérvényét alap hiányában elutasították.

A bökényi ev. ref. egyháznak 10 korona segélyt szavazott meg a közgyűlés.

A körmöczbányai és debreceni siketnéma intézetek is segély iránt kérvényeztek. Minthogy siketnéma intézet felállítását Újhelyben is tervezik, a két intézetet kérelmükkel elutasították.

Dr. Nagy Arthur ügyvédet a község kötelekébe fölvettek.

Bobik Pál háza építéséhez 10:86 □-öl területet foglalt el, melyért □ ölenként 10 koronát ajánlott föl, az építkezési bizottság azonban 15 koronát állapított meg. A képviselőtestület az építkezési bizottság javaslatát fogadta el.

Özv. Szajkánéra a nagybarátszeri kut után kivett 6 korona hozzájárulási összeget, miután Szajkáné a város területéről ismeretlen helyre távozott, — törölték.

A gyámpénztári és házi pénztári vizsgálatokról szóló jegyzőkönyveket a közgyűlés tudomásul vette.

A Gubás-utcai óvónő kérvényt adott be, két tanterem részére szükséges fa kiutalása iránt. A tanács 3 ölet utalt ki a fennmaradt színházi dotációból, a képviselőtestület pedig, amennyiben a növendékek száma a 90-et meghaladja és 2 tantermet kell fűteni, még 2 ölet megszavazott. — Egyben felhívta az óvoda-bizottságot, tegyen javaslatot az iránt, nem-e volna helyesebb a meglévő vaskályhák helyett cserépkályhákat felállítani és a szünetelt a téli hónapokra átvenni, ami nagyobb famegtakarítást eredményezne és a törvénnyel is egyezne.

Azután dr. Hornyay Bélának a régi közkórház helyiségeinek kihasználása tárgyában beadott javaslatát tárgyalták. Hornyay a Kazinczy-kör, vármegyei kaszinó és egy muzeum részére találja alkalmasnak a régi kórházat. Mecner Gyula, Rose Jó-

zsef, Miklósy István és Hericz Sándor képviselőtestületi tagok felszólalása után elhatározták, hogy az indítványt köszönettel veszik, a kivített azonban időszerűnek nem találják. A tanácsnak azzal adták ki, hogy ha a városnak mérnöke lesz, tervet és költségvetést készítsen és a közgyűlésnek annak idején mutassa be.

Elhatározta azután a képviselőtestület, hogy — tekintettel a rendkívül magas husárrakra — egy hatósági mészárszék felállítását céljából megteszi a szükséges lépéseket.

Azonkívül a tejtermelés elarusítása és ellenőrzése tárgyában alkotott szabályrendeletet, továbbá az országos és heti vásárok megtartásáról szóló és a bérkocsi-ipar gyakorlásáról alkotott városi szabályrendeleteket olvasták fel és némi módosításokkal elfogadták és több illetőségi ügyet intéztek el.

A közgyűlés befejezése előtt három interpelláció volt. Miklósy István képviselőtestületi tag a szegényügy rendezése tárgyában interpellált. Székely polgármester és Mecner Gyula válasza után, mely utóbbi válasz szerint a jelenlegi zavaros politikai viszonyok nem alkalmasak e fontos kérdés tárgyalására, mindkét választ tudomásul vették.

Mecner Gyula interpellációjára a polgármester kijelentette, hogy a „Diana” fürdőben észlelt hiányokat, illetőleg munkálatokat szakértő közbenjöttével a legsürgősebben helyreállíttatja. A közgyűlés a polgármester választát tudomásul vette és elfogadta.

Végül Izsépy István képviselőtestületi tag szólat fel. Rámutatott a nemzeti ellenállás következtében beállható anyagi és gazdasági károsodásra, mely jövőben a várost érheti. Híve ugyan az ellentállásnak, de módját szeretné ejteni, hogy ez be ne következzen a városra és tisztviselőire.

Mecner Gyula, a polgármester és Szöllösi Arthur felszólalása után a közgyűlés akként határozott, hogy előbb bevárja a csütörtökön összeülő 100-as bizottságnak a további teendőkre nézve hozandó határozatát és azután szombaton, folyó hó 24-én e célból közgyűlést tart, melyen a további ellenállásra nézve meg fogja hozni határozatát.

Ezzel a közgyűlés este fél 7 órakor véget ért.

A 21-iki közgyűlés.

Ma délután is volt rendkívüli képviselőtestületi ülése a városnak. Ennek csak egy tárgya volt: Matolai Etele és társai indítványa gróf Andrássy Gyula, gróf Apponyi Albert és Kossuth Ferenc diszpolgárrá való megválasztása tárgyában.

A közgyűlés a nemzet három nagynevű vezérét egyhangulag, nagy lelkesedéssel a város diszpolgárrá választotta.

Elhatározta a közgyűlés, hogy részükre a diszoklevelet küldöttségileg kézbesítik és nevékről egy-egy utcát fognak elnevezni. Az utcák elnevezését Dókus Gyula alispán elnöke alatt Mecner Gyula és dr. Buza Barna tagokból álló bizottságra, a diszpolgári oklevelek beszerzését pedig a polgármesterre bízták. A diszokleveleket Székely Elek vezetésével az összes képviselőtestületi tagok adják át, akik e célból annak idején külön föl fognak hivatni. A közgyűlés jegyzőkönyvét nyomban hiteltelítették.

A közgyűlés délután fél 4 órakor eljenzés közben ért véget.

HIREK.

Ifj. Dókus László halálára.

(1906. február 18.)

Allott egy nemes fa az Isten kertjében; Fel a magasba nyult mind a három ága. Láthatta mindenik ékes koronáját, Bár csak lombja volt még, de nem volt virága.

Mig egyszer az Isten hatalmas egéből,
Hajnalhasadtával a himes tavasznak,
Nem küldött sugarat, aranyosat, szépet,
A három ág közt a legfiatalabbnak.

Kipattant a bimbó a legifjabb ágon,
Egészségben, épen lágy szirmát kibontva.
A két öreg ágnek, a nagy szeretettől,
Annyi volt körülte a dolga, a gondja.

Óvta a hidegtől, az északi szélől;
Majd kitérte lombját a nap melegének,
Hogy hadd növekedjék, hajtson ő is ágat,
Soká ellentállva a pusztító végnek.

Hej, — de minden tervnek az ég a bírása.
Rombolt a fergeteg tomboló villáma,
Leccsapott egyenest a bimbó szívébe,
Megrezzent a vén fa: lehullt a virága.

Lehullott a porba, elhamvadt a teste,
El a reménysege a hatalmas fának,
De a lelke felszállt, fel a magas égbe,
Az Isten kertjébe, a legszebb virágnak.

dg.

Tavaszi helyett... rettenetes tél.

Mikor az égben játszadozó angyalkák serege egy újabb kis társal szaporodik, — akkor a földről végtelen bánat zokogó szava tör fölé. — De a földi alacsonyagságból nem hat fel a keserv, a mérhetetlen szomorúság jajsza a felhőkön túl; — az összetört szívek porba hullhatnak, parányokká foszsolhatnak, rimánkodásaikkal, jajszavakkal ostromolhatják az eget: mentség nincs. — A végzet rettenetessége, a sors kegyetlensége kéjes örömmel zuzza porrá a legszebb reményeket, teszi tönkre a jövőnek előre vetett fényét, az ő irtózatos homályával.

Nincs segítség nincs irgalom! Az ég felé emelt kezekkel könyörgő édesanya jajsza, — a minden örömet, reményességét vesztett édesapák kinos bánkodása semmivé válik a végzet rettenetessége ellenében! A bimbó letörök, mielőtt még csak ki fejlődött volna is a levelek közül. Édes illatát, bájos szépségét nem enged meg a sors még szeretteinek sem élvezni. A tavaszt megöli az örökös tél!

Laczi! Ót évet mért ki neked a kegyetlen végzet ezen a földön. Ezt az öt évet befutottad virágos pályán, szeretet közt, reményekkel körülvéve. — Ez az öt év február 18-án letelt. — Neked menned kellett. Hasztalan volt családod márszaltása, édes jó anyád jajsza, megtört édes atyád kétségbeesése; — hasztalan rimánkodott itmaradásodért a kegyetlen végzet szellemének rokonságod, kis testvéred, — Laczi, neked ütött az órád: indulnod kellett!

Mikor kicsike porhüvelyedet arra a szép fehér, angyalos koosira feltették, hogy őseit sirboltjának egyik fülkéjébe elszállítsák — a koosi tejetén levő angyalok szárnyait úgy oda képzeltem a te hófehér, gömbölyű vállaidhoz. Ilyen hófehér szép szárnyakat kaptál te is édes kis Laczi, amelyekkel röpülsz fel, fel — e gyarló földről oda: ahol angyalársaid várnak, ölelnek, csókolnak mint kedves új játszótársukat.

Légy boldog — amint hogy boldog is vagy — kedves kis Laczi — siess, röpülj mentől magasabban — oda: ahol nincs más csak boldogság. Ott imádkozz a te összetört szíved szülőidért, mert te édes kis fiu! elvitte mindenüket a te hófehér szárnyaidon!

A legőszintébb részvétet keltette nemcsak városunkban, de megyeszerte a hír, hogy Dókus Lászlónak, a sátoraljaujhelyi járás közszeretében álló főszolgabírójának egyetlen fiacskája, az 5 éves kis Lacika e hó 18-án rövid szenvedés után elhunyt. A kedves kis fiu nemcsak szülőinek, de a köztisztviselőknek is kedves volt, minthogy a családban több fiúgyermek nincs. A gyászbeszéd híre f. hó 18-án a délutáni órákban terjedt el a városban, mely alkalomból számosan személyesen, részint pedig részvét-

nyilatkozatokkal keresték fel a gyászoló családot.

A gyászbeszéd alkalmából a család a következő gyászjelentést adta ki:

Dókus László és neje Payzssos Anna mélyen megtört szívvel jelentik úgy a magok, valamint kis leányuk Anna, továbbá Payzssos Andor mint nagyapa, Szemere Vilma, Dókus Gyula és neje, Dókus Ernő és neje, Malonyay Tamásné szül. Payzssos Marinka, és férje, mint nagynénik és nagybácsik, valamint a kiterjedt rokonság nevében, szeretett egyetlen fiuknak, testvéreinek, unokájának, unokaöccsüknek és rokonuknak *ifj. Dókus Lászlónak* életének 5-ik évében rövid szenvedés után 1906. évi február hó 18-án déli 1 órakor történt gyászszos elhunytát. A felejtethetlen kis halott hült porai 1906. évi február hó 20-án d. u. 3 órakor fognak az ev. ref. egyház szertartása szerint Sátoraljaujhelyben, a köztemetőben levő családi sirboltban örök nyugalomra helyeztetni. Sátoraljaujhely, 1906. évi február hó 18-án. Örök béke viraszson drága porai felett!

A kedves halott, a kis Dókus Lacika temetése f. hó 20-án volt d. u. 3 órakor. Az egyházi szertartást megelőzőleg az ev. ref. egyházi énekkar énekelt gyászadalokat, amelynek befejezte után Fejes István ev. ref. esperes mondott mélyen megindító gyászbeszédet, majd az énekkar énekelt ismét búcsuztatót, minek elhangzása után a „Kegyület” emberei válukra emelték a kis érekeporsót s a fehér halottszállítókoosira helyezték. Elindult a menet a köztemetőbe, hol a kis halottat a Dókus-család díszes sirboltjában örök pihenőre helyezték. A mélyen sujtott gyászoló-családnak szolgáljon némi vigaszul az általános részvét, mely nemcsak itten, de megyeszerte is megnyilatkozott.

— Rendkívüli kiadásunk. F. hó 19-én, a képviselőház feloszlása alkalmából — telefon értesüléseink alapján — délután 4 óra tájt rendkívüli kiadásban hoztuk a szomorú eseményt városunk polgárságának tudomására. Hogy milyen érdeklődéssel kíséri ma mindenki a politikai fejleményeket, bizonyosság rá az, hogy a nyolc rikkancsot, kik lapunk e külön kiadását kihirdették, valósággal ostrom alá vette a közönség. Nem lehetett Ujhely utcáin embert látni anélkül, hogy kezében a *Zemplén* ne lett volna.

— A sátoraljaujhelyi fiatalosság táncestélye iránt mely az eddigi megállapodások szerint f. évi március 3-án lesz megtartva, általános érdeklődés nyilvánul. Az előjelekből ítélve ez lesz a szezon legfényesebb és legelőkelőbb bálja. — Az érdeklődést mutatja azon körülmény is, hogy a közönség a páholyok nagy részét már lefoglalta. Folyó hó 20-án megkezdődött a „kuruc palotás” táncantatása is, Révész Imre jó hírnevű kassai táncantató vezetése alatt, Eddig 15 pár jelentkezett, a párokat sors-huzás után állítják össze. A „palotás” táncosai díszmagyarba lesznek öltözve s a fölvonulás éjféli után 3 órakor fog kezdődni. Az izléses kotillion jelvények már megérkeztek és néhány nap múlva Szentgyörgyi Vilmos kirakatában megtekinthetők lesznek. A kotillion a tánc műsora után fog kezdődni a legváltozatosabb jelenetekkel, sőt mint értesülünk a kotillionban lesznek álarcos fölvonulások, zsák ugrások és egyéb mulató-ságos jelenetek is.

— Eljegyzés. Dr. *Lichtenstein* Jenő sátoraljaujhelyi ügyvéd a napokban váltott jegyet dr. *Friedl* Ignác munkácsi ügyvéd kedves és művelt leányával: *Emmával*.

— A városi mérnöki állásra, melyre a pályázati határidő folyó hó 15-én járt le, tizenhét mérnök adta be pályázati kérvényét az ország külön-

böző részeiből. A pályázók között van *Kérészy Gyula* helybeli kultur-mérnök is, aki 11 év óta van állami szolgálatban s akinek kiváló szak-képzettsége folytán is legtöbb kilátása van a megválasztásra. A pályázók névsorát itt adjuk: *Vágó Viktor* kultur-mérnök; *segédmérnök Kassáról*, *Kiss Károly* temesvári mérnök, *Csernő Vilmos* vállalati mérnök *Budapestről*, *Dósa Kálmán* jászberényi városi tiszt mérnök, *Lukács András* pécsi m. v. osztálymérnök mérnök, *Rudali Samu* Ujhelyből, *Ulrich J.* Nándor szatmárnémeti folyammérnök, *Kérészy Gyula* kultur-mérnök Ujhelyből, továbbá *Pinter Gyula*, *Nádas Aladár*, *Karniol Lajos*, *Baczó Andor*, *Bloch Armin*, *ifj. Nádory Vilmos*, *Orbán Ignác*, *Lálkos Miklós*, *Trócsányi László* mérnökök. — A választás ideje még nincs meghatározva.

— A kath. kör kebelében alakult dalárda f. hó 25-én, vasárnap tartja meg hangversenyyel egybekötött tánemulatságát. A vezetőség mindent elkövetett, hogy élvezetes műsort adjon Ujhely városa művelt közönségének. Igy például megnyerni óhajtottuk *Sebeők Sárít*, a bécsi udvari opera kitűnő énekesnőjét, aki a legkészségesebben tett volna eleget a felkérésnek, ha ezen hangversenyyel egyidejűleg nem kellett volna neki más helyen szerepelnie. Sikerkült a vezetőségnek megnyerni az ujhelyi közönség által előnyösen ismert *Tarnay Lajos*, budapesti zongoraművészt, *Szentimrey Akos* kiváló kassai gondonka művészt és egy énekszámra *Gyury Mariska* urhölgyet Eperjesről. Szappanos Imre rk. kántor karnagy fáradhatatlanul buzgólkodik a hangverseny érdekében. Ertesülésünk szerint a már elősorolt műsor számokon kívül még más művelvezetben is lesz alkalma gyönyörködni — a remélhetőleg szépszámu — intelligens közönségnek.

— Megszökött kereskedő. Lapunk legutóbbi számában közöltük, hogy *Lefkovies Salamon* varannói kereskedő nagy összegű adósságok hátrahagyásával Amerikába vándorolt s az ő eltűnése folytán a varannói takarékpénztár — több más hitelezővel együtt — nagyobb veszteséget szenvedett. Amint lapunkat ma értesítik, *Lefkovies* eltűnése a varannói takarékpénztárt egyáltalán nem érinti, mert *Lefkovies* szál összeállításában nem állott.

— Halálozás. *Antal Dániel* kereskedelmi tanácsos, Szatmár város előkelőségének egyik oszlopos és köztisztviseltesben álló tagja f. hó 20-án elhunyt, a megboldogultban *Kinossy Péterné* sz. *Antal Berta* urnő édes atyját gyászolja.

— Hangverseny Királyhelmezen. A bodrogközi jótékony izr. egyesület, melynek *Aczél Izidor* az elnöke, március hó 12-én nagyszabásu hangversenyt fog rendezni Királyhelmezen. A hangversenynek érdekessége minden esetre három bodrogközi születésű művész, illetve művésznővédeknek szereplése lesz, akiket a bodrogköziek mint jó földiekhez illik, tüntető, meleg és jól megérdemelt ovációkkal készül elhalmozni ez alkalommal. Ezek a szereplők: *Aczél Ilonka*, a kolozsvári Nemzeti Színház művésznője és *Weltmann Rózsika* és *Teri*, a budapesti zeneakadémia kiváló tehetségű növendékei. A professzinátus szereplőkön kívül még sokan fognak szerepelni a fényesnek ígérkező hangversenyen a dilettánsok közül is, küztük *Aczél Dicz* és *Friedl Etelka* is, akik már oly sok hangverseny közönségét gyönyörködtették szép tudásukkal.

— Uj pénzüzetet Homonnán Mint a F. Z. értesül, Homonnán mozgalom indult meg egy új pénzüzet létesítése iránt. Miután a hitelgényeket az ottani intézetek nem elégíthetik ki, az új bank mielőbb megalakul.

— Vásárárthelyezés. Tiszalucz községben a f. év április hó 15-ére eső országos vásár ez évben kivételosen április hó 2-án tartatik meg.

— A sztropkói anyakönyv hamisítók bűnyügebén a vizsgálatot befejezték. A kir. ügyészség már be is nyújtotta e nagyarányu bűnpörben vádiratát. A fővádlott *Grünfeld Vilmos* dr. volt sztropkói orvos, csekély 88 rendbeli okirathamisítással, míg a többi 90 vádlott egy-egy rendbeli okirat hamisításra való felbujtással van vádolva. A felvidékről is sok hallgatója lesz az érdekes bűnpörnek, melynek főtárgyalását rövid időn kitűzik.

— Uj postahivatal. A kereskedelemügyi miniszter *Remete kétségben* posta és távirda hivatalt létesített. A új postahivatal működése március hó 1-én veszi kezdetét.

— Zemplénvármegye állategészségügye. A ragadós száj- és körömfájás: a sárospataki; rühkór: a bodrogközi, tokaji; sertésorbán: a sárospataki; sertésvész: a bodrogközi, gálszécsi, nagymihályi, sztropkói és varannói járásokban lépett fel.

— A homonnai dalegylet folyó hó 24-én a „Stefánia” szálló nagytermében saját alaptökejének gyarapítására hangversenyyel egybekötött tánemulatságot rendez.

— Érettségizett fiatalember elvállal instruktort, vagy irodai alkalmazást. *Klastrom-utca 911.*

Közönség köréből.

— Alak és tartalomért a beküldő felelős. —

Tekintetes szerkesztő ur!

Egyik helyi lapban legutóbb „Tánciskola egy polgári leányiskolában” cím alatt olyan különös hangú közlemény jelent meg, melyet én is, mint két polgári leánykának anyja, szó nélkül nem hagyhatok, hogy helyi lapjainkban ilyen féle kirohanásoknak és leplezetten bár, de támadó jellegű közleményeknek nem kellene helyt adni, mert a cikk először is írójának rövid belátó képességére vall, másodsor pedig a felvetett ügyben való teljes tájékozatlanságát teszi nyilvánvalóvá. Amikor pedig valaki a saját nézetéből egyedül kiindulva és sem az előzményeket sem az utókövetkezményeket nem ismerve és kellően nem mérlegelve, csak úgy vakon neki megy valaminek, azt legalább is a meggondolatlanságnak jelzőjével lehet illetni.

A cikkíró rövidlátására vall már magában véve a feltűnő betűs cím is, mikor azt mondja: „Tánciskola egy polgári leányiskolában.”

Ha a cikkíró egy kissé gondolkodik, akkor azt is irhatta volna: „állam az államban.” Pedig hiszem, hogy ezt az abszurd fogalmat ő gyűlöli legjobban. A sátoraljaujhelyi polgári állami leányiskolában nincs tánciskola, hanem a száraz tény az: hogy ezen intézet tornacsarnokában, Révész táncantató kérelmére, a polgári iskolai gondnokság, az igazgató és a tantestület véleményének meghallgatása után a kir. tanfelügyelő megengedte a táncantatást!

Ez az a nagy esemény, amely miatt most már vége minden közérkölesnek, egyszerre romba dől a világ!

Akik a vármegyei kir. tanfelügyelő gondolkodás módját, a Dókus Gyula vezetése alatt álló gondnokság lelki ismeretességét, a Gyulai Károly igazgatása alatt működő állami polgári leányiskolai tantestület integer erkölcsi érzését ismerik, azok mindenesetre megnyugvással, sőt örömmel fogadják a kérdés illetlen megoldását. Akik azonban vagy beteges érzékenykedésből, vagy tulhajtásokból folyólag ellenvéleményen vannak, azok jól tették volna ha előbb kissé gondolkodnak s jól megrágnák a kimondott szót, mielőtt az a lapok hasábjain kerülné a nagy nyilvánosság elé.

Adatokkal cáfolok rá a kifogásolt cikk minden állítására és bebizonyítom, hogy akkor lett volt bűnös a tantestület, az igazgató, a gondnokság és a kir. tanfelügyelő, ha nem úgy cselekszik, mint ahogy cselekedett. A múlt éven a sátoraljaujhelyi

Karolineum polgári iskolai növendékei számára tartottak táncanfolyamot a zárdában. Azt pedig nem fogja senki kétségbevonni, hogy a zárdában nem fektetnének igen nagy súlyt az erkölcsök megóvására. — Beregszászban, Ungváron s más szomszéd városokban szintén bent az intézetben tartatnak a táncanfolyamok, sőt ezeltől pár évvel egyik budapesti nagy intézetben, hová csakis a legelőkelőbb családok lánykái járnak be, szintén az intézet falain belül tanították a táncot. Itt tanult táncolni Wlassics Gyula volt kultuszminiszter egyik leánya is, kit atyja nem egyszer kísért el a táncórákra, és ha kifogásolhatóan tartotta volna az ilyet, ő, a közoktatásügy feje, bizonyára nem engedte volna azt meg.

De a mi helyi érdekeinket illeti, ha nem kapja meg Révész a polg. iskola tornatermét: megnyitja iskoláját a Magyar Királyban. Kérdem a tek. szerkesztő urtól: hol van leá-

nyaink erkölcsiége nagyobb felügyelet alatt? Ott-e, az ő intézetükben, ahol tanítónők s igazgatójuk folytonos felügyelete alatt állanak, ahová idegen elemek be nem ténferednek; vagy egy külszálláson, ahol kasszír-nők, konyhaszolgáltók és mindenféle csavargók is megfordulnak. Feleljen cikkíró ur? van-e igazam.

Nagyon a szívére vette a t. cikkíró ur azt is, hogy most, tanév közben lesz a táncanfolyam; szerinte a nagy vakáció volna erre alkalmas. Nagyszerű lenne ez! Mikor a növendékek 2/3-ad része kimegy vidéki rokonaihoz, a nem helybeli növendékek pedig haza mennek a szülői házhoz. Hát a tanév közben nem tanuló lányok a vakációban fognak mamáikkal ide beutazgatni?

Végül még az a kifogás, hogy a diákok is oda fognak járni táncot tanulni.

Soha ilyen erkölcsi veszedelmet! Ugyebár nincsenek gyermekei a t.

urnak. Mert ha volnának, akkor tudná, hogy a fiatal fiúk, lányok a korcsolya, a lawn-tenisz, a labda pályákon naponta találkoznak, ahol pedig tanáraik nem is járnak a sarkukban.

Képzelt veszedelmekkel ne rémítsük egymást, ne legyünk igen szigorú erkölcsbírák, mert ezzel az ügynek nem használtunk, kivált ha kevés körültekintéssel mondottunk ki valamit nyomtatásban.

Bizzunk csak mi a tantestület, a gondnokság és a kir. tanfelügyelő körültekintő gondosságában, bizzunk a saját erkölcsi erőnkben s ne adjunk ott tanácsokat, ahol azt nem kérték, és ne hurcoljunk meg egy kiváló jó hírnevű intézetet alaptalanul, egyedül feltűnési vágyból.

Mint hogy ez közérdekű ügy, kérem tek. szerkesztő urat kegyeskedjék levelemnek b. lapjában helyet juttatni.

Sátoraljaujhely, 1906. febr. 20.

Egy mama.

Tájékoztató.

Több oldalról utaltak ránk a tekintetben, hogy mi a vármegyei ház jelenlegi lakóinak használatára vilámláramot szolgáltatunk s így megszüntünk volna jó hazafinak lenni.

Szíves figyelmébe ajánljuk a t. panaszokdóknak, hogy társulatunk engedély-okmányában olyan kikötések foglaltatik, mely szerint mindenkinek aki fizet, áramot szolgáltatni kötelesek vagyunk. Tekintve tehát azt, hogy a vármegyei ház jelenlegi lakói az áram szolgáltatást fizetik, nem vagyunk azon helyzetben, hogy az áramot a vármegyei háztól elzárjuk.

Eljárásunk remélhetőleg a 100-as bizottság felfogásával sem ellenkezik. Sátoraljaujhely, 1906. febr. 21.

A Sátoraljaujhelyi villamvilágítási és erőátviteli rvtársaság igazgatósága.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos:

Éhler Gyula.

H I R D E T É S E K.

Egyik vagy másik

okból sok gyermek fejlődésében viszarad, legtöbbször azonban a fogzási időszak alatt elforduló bajok miatt. Valóban csodálatos, milyen kiváló szolgálatokat teljesít ilyenkor a SCOTT-féle EMULSIÓ, mely lehetővé teszi, hogy a gyermek a fogzás nehéz időszakán minden baj nélkül átesnek és fejlődésük semmi kívánni valót sem hagy fen.

A SCOTT-féle EMULSIÓ legfinomabb gyógyszeranyagokból készült alfoszorsavas mész és nátron hozzáadásával.

A SCOTT-féle EMULSIÓ valódiságának jele: „a hátán nagy csukát vivő halász” védjegy.

Kapható minden gyógyszerárban.

Ezen lapra való hivatkozásnál és 75 fillér levélbélyeg be- küldése ellenében minta üveggel bérmentve szolgál:

Dr. BUDAI EMIL

„Városi gyógyszerára”

BUDAPEST, IV., Váci-utca 34/50.

Egy eredeti üveg ára: 2 K 50 f.

Hirdetmény.

A szepesi püspökség és Káptalan közös tulajdonát képező, Kis-Ida község határában fekvő mezőgazdasági 200 kat. hold jószág 1906. évi április 1-jétől számítandó 6, esetleg 12 évre hasznóbérbe adandó lévén, felhivatnak a bérelni szándékozók, hogy e részbeni ajánlataikat alólírott jószágigazgatósághoz folyó évi március hó 15-ig benyújtsák.

A feltételek Nagy József uradalmi főerdészénél Kis-Idán s alólírott Lőcsén megtudhatók.

A birtok azonban már március 1-én bérlőnek átadható.

Lőcse, 1906. február 15.

Görgey Jordán,
jószágigazgató.

Legalább 5 korona napikereset!

Házimunka kötőgéptársaság
részére keresünk, mindkét nembeli egyéneket gépeinken való kötésre. Egyszerű és gyors munka, egész éven át otthon. — Előismeretek nem szükségesek, távolság nem határoz, a munkát mi értékesítjük.

Házimunka-kötőgéptársaság
Thos. H. Whittick és Társa
Budapest, IV. Havas-utca 3-177.
Prág, Petersplatz 7-177.

Faarverési hirdetmény.

A rudabányácskai volt urbéres birtokosság a 66856/1/3 - b. sz. magas földmívelésügyi miniszteri rendelettel nyert engedély folytán 28.35 kat. hold területen álló 1213 m²-re becsült tölgy s gyertyán tűzifaanyagát Rudabányácskán a községi bíró házában folyó évi március hó 9-én d. e. 9 órakor megtartandó nyilvános szóbeli árverés útján eladja.

Kikiáltási ár 2389 korona, a leteendő báuatpénz ezen összeg 10 százaléka.

Becsáron alóli, valamint utóajánlat nem fogadtatik el.

Az árverési és kihasználási feltételek megtekinthetők a sátoraljaujhelyi m. kir. járási erdőgondnokságnál s Rudabányácskán az urbéres elnökénél.

Urbéres elnökség.

10/1906. bizotts. szám.

Hirdetmény.

Sátoraljaujhely rend. tan. város telekkönyvi betéteinek szerkesztésére kirendelt bizottság közhírré teszi, hogy az 1886: XXIX., 1889: XXXVIII., és az 1891: XVI. törvényezikkekben előírt helyszíni eljárás végett, és pedig egyelőre csupán az azonosító 1906. évi április hó 21-ik napján az azonosítás befejezte után pedig a bizottság a községben megjelenend.

Ennélfogva felszólítanak:

1. mindazok, akik a tkvben előforduló bejegyzésre nézve akadott előterjesztést kívánnak tenni, hogy a bizottság előtt a kitűzött határnapon megkezdendő eljárás alatt jelenjenek meg és előterjesztéseiket igazoló okirataikat mutassák fel;

2. mindazok, akik valamely ingatlanhoz tulajdonjogot tartanak, hogy a tulajdonjog tkvi bekebelezését a kitűzött határidőig a tkvi hatósághoz intézendő szabályszerű beadvány útján kieszakózzák, vagy a telekkönyvi bekebelezésre alkalmas okiratok alapján a telekkönyvi bejegyzés iránti kérelmeik előterjesztése végett a bizottság előtt jelenjenek meg, ha pedig telekkönyvi bekebelezésre alkalmas okirataik nincsenek, az átírásra az 1886. XXIX. t.-cz. 15-18. és az 1889. XXXVIII. t.-cz. 5., 6., 7. és 9. §-a értelmében szükséges adatokat megszerezni iparkodjanak és azokkal igényeiket a kiküldött bizottság előtt igazolják, vagy oda hassanak, hogy az átruházó telekkönyvi tulajdonos az átruházás létrejöttét a bizottság előtt szóval elismerje és a tulajdonjog bekebelezésére engedélyét nyilvánítsa,

mert különben jogaikat ez uton nem érvényesíthetik és a bélyeg- és illetékelengedés kedvezményétől is elesnek;

3. azok, akiknek javára tényleg már megszünt követelésre vonatkozó zálogjog, vagy megszünt egyéb jog van nyilvankönyvileg bejegyezve, úgyszintén az ilyen bejegyzésekkel terhelt ingatlanok tulajdonosai, hogy a bejegyzett jognak törlesztését kérelmezzék, illetve, hogy törlési engedély nyilvánítsa végett a kiküldött bizottság előtt megjelenjenek, mert ellenesetben a bélyegmentesség kedvezményétől elesnek.

Sátoraljaujhely, 1906. febr. 9-én.

Szilágyi Dezső,
tkvvezető.

Willand,
kir. tszéki bíró.

Értesítés.

Értesítem a t. szülőket, hogy f. é. március hó 2-án Sátoraljaujhelyben Udvardy Szaniszló zongoratermében

táncanfolyamot

nyitok. A tanfolyam 8 hétig tart. Jelentkezhetni özv. Vitéz Liszy Cornelia ömeltóságánál Sátoraljaujhelyben.

Mazzantini Lajos,
tánc- és illemtanár.

Bérbeadó

A Fő-utca és Csalogány-köz sarkán építendő új házamban: a fő-utcai oldalon 3 modern bolt-helyiség; a Csalogány-közben pedig 2 mézarszéknek és 1 tej-csarnoknak alkalmas helyiség és pedig f. évi április hó 15-től.

Özv. Rosenberg Sámuelné,
(S.-A.-Ujhely.)

Eladó szőlő.

A kövesdi (Bodrogköz) hegyen egy 2000 □ öl kiterjedésű, teljesen betelepített, termő állapotban levő szőlő nagyon olcsó áron eladó. A szőlő aljában van egy szép gyümölcsös, 40-45 darab nemes oltványnyal.

Értekezni lehet alantírt tulajdonossal Golopon, (u. p. Tállya.)

Kis Miklós,
ny. lelkész.

Tk. 359/1906. sz.

Árverési hirdetményi kivonat.

A varannói kir. járásbírósg mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Szekunda Jánosné szül. Kanyok Lujza végrehajtónak, Paulenko Györgyné szül. Krajnyik Mária végrehajtást szenvedő elleni 200 korona tökévelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében, a saujhelyi kir. törvényszék (a varannói kir. járásbírósg) területén levő Tapolyizsép község határában fekvő, a tapolyizségi 10-ik sz. tkvben (közös 1/2 részben a tapolyizségi 11. sz. tkvvel) A. I. 1. sorsz. a. 684. négyeseglet tevő 8. hrsz. 12. házszámú belsősg udvar és kertből Paulenko Györgyné szül. Krajnyik Mária nevében írt 1/2 részre és az 1881. évi LX. t.-cz. 156. §-a értelmében Paulenko György társtulajdonos nevében írt 1/2 részre s így a fenti tkvben felvett 8. hrsz. részlet és 12. sz. ház a tkvi bejegyzés szerint egész felerészére a 400 kor. kikiáltási árban a tapolyizségi 11. sz. tkvben (közös 1/2 részben a tapolyizségi 10. sz. tkvvel) A. I. 1. sorsz. al. foglalt 684 négyeseglet tevő 8. hrsz. és 12. házszámú belsősg, udvar és kertből Paulenko Györgyné szül. Krajnyik Mária nevében írt 1/2 részre és az 1881. LX. t.-cz. 156. §-a értelmében Paulenko György társtulajdonos nevében írt 1/2 részre s így a tkvi bejegyzés szerint egész felerészére 400 kor. kikiáltási árban,

a tapolyizségi 94. sz. tkvben A. I. 1. sorsz. 7. hrsz. al. foglalt 423 négyeseglet tevő 11. sz. ház, udvar és kertből Paulenko Györgyné nevében írt 1/2 részre és az 1881. évi LX. t.-cz. 156. §-a értelmében Paulenko György nevében írt 1/2 részre s így az egész ingatlanra 400 korona kikiáltási árban,

a tapolyizségi 133. sz. tkvben A. I. 1. sorsz. szám alatt foglalt 1 h. 250 négyeseglet tevő Naobnoce dűlőben fekvő rétből Paulenko Krajnyik Mária nevében írt 1/2 részre és az 1881. évi LX. t.-cz. 156. §-a értelmében Roth Jakab nevében írt 1/2 részre s így az egész ingatlanra 102 kor. kikiáltási árban,

és a tapolyizségi 71. sz. tkvben A. I. 1-2 5-16. sorsz. alatt foglalt végrehajtást szenvedett nevében írt 107. hrsz. 213 négyeseglet tevő niszaj volova rétre. 157. hrsz. 1200 négyeseglet tevő nedzi droli szántóföldre, 353. hrsz. 207 négyeseglet tevő Konoplyonki szántóra, 407-412. hrsz. 825. négyeseglet tevő pod Sztrány szántóra, 459. hrsz. 933 négyeseglet tevő pod Sztrány szántóból, 511. hrsz. 840 négyeseglet tevő Zolunnye szántóból, 564. hrsz. 465 négyeseglet tevő pod Hroruz szántóra, 594. hrsz. 536 négyeseglet tevő Sztrány szántóra, 624. hrsz. 650 négyeseglet tevő u. ott szántóra, 722. hrsz. 825 négyeseglet tevő Lobufur szántóra, 804. hrsz. 350 négyeseglet tevő Piszkonicza szántóra, 847. és 868. hrsz. 894. és 894 négyeseglet tevő pod sztranyi Hura szántóra és terméketlenségre, 269. hrsz. 1500 négyeseglet tevő nisznye Palyo szántóra és ezen 1/2 telek után járó 1575 négyeseglet tevő közös erdő illetményre 276 koronában ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1906. évi április hó 13-ik napján délelőtti 9 órakor Tapolyizsép község házában megtartandó nyilvános árverés n a megállapított kikiáltási áron alul is eladatik fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 40 koronát, 40 kor.-t, 40 kor.-t, 10 k. 20 f.-t és 27 k. 60 f.-készpénzben bánatpénzül, vagy az 1881. LX. tvc. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírral a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróság által előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismerényt átszolgáltatni.

Kelt Varannón, a kir. járásbírósg mint tkvi hatóságánál 1906. évi február hó 8. napján.

Kail, kir. jbiró.

5020
196

PÓTLÁS

B

137

Megjelen hetenkint kétszer
szerda és szombat este.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Sátoralja-Ujhely, főtér 9. szám.

Kéziratokat nem adunk vissza.

Apró hirdetéseknek minden garmond szó
4 fill., vastagabb betűkkel 8 fill.

Nyitólétszám minden garmond sor 30 fill.

ZEMPLÉN

POLITIKAI HIRLAP.

ifj. Meczner Gyula
főszerkesztő.

dr. Ferényi József
főmunkatárs.

Előfizetési ára:

Egész évre 10 korona félévre 5 kor.
negyedévre 2.50 kor.
— Egyes szám ára 10 fillér. —

Hirdetési díj:

Hivatalos hirdetéseknek minden szó után
2 fill. Petit betűnél nagyobb, avagy disz-
betűkkel, vagy kerettel ellátott hirdetések
termékért szerint egy négyeszőg centim.
után 6 fill. — Állandó hirdetéseknek ár-
kedvezmény.

A végtelen nyomor és szenvedés.

— febr. 20.

Magyarországot minden század-
ban újra meg kell hódítani! Ezt a
nagyképű mondást eresztették
szélnék a Lajthán tülről. Tehát
mi csakugyan meghódított tarto-
mány volnánk, hol a hódító sza-
badon élhet az erőszak minden
fegyverével; válogathat alkot-
mányos és autokratikus kormány-
zati rendszerek között tetszése
szerint, megtarthat és lábbal ti-
porhat törvényeket, kénye szerint
csokthat szabadságot vagy rablán-
cokat.

A február 19-iki gyászos em-
lékü események igazolják a mon-
dottakat. Ausztria hanyatt-homlok
rohan abba a feneketlen örvénybe,
a honnan nem lesz többé soha
feltámadása. Európa kultúrnépei
között, az abszolutizmus ijesztő
ravatala mellett (Oroszország) el-
járása a legvakmerőbb merény-
letet a népszabadság és alkotmány
ellen.

Nem vakmerő badarság ez?
Mi van meg abból a hajdani vil-
ág-uralomból, amikor nem nyu-
godott le a nap a Habsburgok
birodalmában? Hol vannak azok
a koronák, amelyek hajdan a
keresztény világ fejét ékesítették?
Csak emléküik sir a lanton még.
Rudolfnak, a koldus grófnak örök-
sége parányira apadt le s nem
maradt meg egyéb a régi nagy-
hatalomból, mint halvány, erőtlén
fény, mely utolsót pislogva, köze-
ledik az enyészet felé.

A nagyhatalmi tulkapásoknak
köszönheti a Habsburgház erejé-
nek és tekintélyének szétforgá-
csolódását. Erőszakos szereplése
nyomában mindenütt a népek
szabadságának kihívása követke-
zett s akkor érte a csapás, mi-
kor a hatalom tetőpontján érezvén
magát: tulkapásaiban nem ismert
határt.

Németalföld szabadsága Eg-
mont gróf és kétezer vértanu
társának hamvaiból virult ki. A
német államok függetlenségét a
zsarnoki önkény sietette s a védő-
és dacsözvetségből a hatal-
mas Németország emelkedett fel
a Habsburgok rémületére. Min-
den évszáz nyirbált le valamit a
meg nem becstült rengeteg hata-
lomból.

E sok példa azonban nem
volt elég az okulásra. Ha elve-
szett a nyugoti nagyhatalom, te-
remtett magának újat keleten. A
nagylelkű segítség álarca alatt

magához édesgette a töröktől,
tatártól sanyargatott magyar né-
pet, melynek világrészt mentő
harcait saját érdemként hirdetve,
Európa védangyalaként szerepelt
a nyugati államok előtt.

Azt a nemzetet pedig, amely
hanyatló hatalmát újra felemelte,
tönkretenni, leigázni iparkodott,
mert erős nemzet felett nem erő-
szakoskodhatott. Kiszolgáltatta a
török fegyvereknek, felemésztette
majdnem minden csepp vérést s
megkötötte a harcok leggyaláza-
tosabb békéjét, a vasvári békét,
amelynek pontjai örök szegény-
foltok lesznek vétkes törekvé-
seiken.

És még ekkor sem pusztult
el a magyar és még ekkor is
talpra állott. Elhunyt Boeckay, el-
hunyt Bethlen, vérpadra hurcol-
ták a vasvári béke megbosszulóit
s megszületett a kurucserég,
életre buzdítva lengett Rákóczy
zászlója. A hősök porából új se-
reg kélt ki s a maroknyi nép
meghiúsította a galád terveket.
A hódítás újra nem sikerült.

A béke idejét, melyet e te-
hetetlen hatalom megadni kény-
szerült, ismét az elnyomatás kö-
vette. A sima asszonyi fufang
pótolta a véres fegyvert, majd
az önkény koronázta be a ros-
szul titkolt szabadságtiprást: —
s az a szegény, számban meg-
fogyatkozott nép olyan harcot
vivott szabadságáért, mely az
egész világ csodálatát érdemelte
ki. Ezt a népet nem lehetett újra
meghódítani, nem lehetett levérni
még az orosz szuronyokkal sem.
Az erő lankadt, de az önállóság
szent eszméje megerősödött.

A rablánc hatalmas szítója a
szabadság tüzeinek.

Ausztria elvesztette tekinté-
lyét a külföld előtt. Minden nép
látja, hogy a nagyhatalmi csillo-
gásnak semmi belső értéke nincs
és a népek konglomerátja közt
meglazult az összetartó káposcs.
A hány nép, annyifelé húz s alig
várja a percet, melyben megszab-
badul a természetellenes köte-
léktől. Most kell tehát újra meg-
mutatni, hogy igenis egységes
a birodalom s a népek kiero-
szkolt autonómiaja és alkotmánya
csak a hatalom ajándéka volt,
amelyet az, mint felesleges ke-
gyet bármikor visszavehet.

De a népjog, a népszab-
adság nem ajándék, az a nemze-
tek legszenteb tulajdona, ame-
lyet ember el nem vehet, csak

elrabolhat. A magyar nemzet
önálló államisága már akkor
kivívta Európa elismerését, ami-
kor Ausztria még nem is léte-
zett. Hatalmas nemzeti királyai
és alkotmányos élete volt akkor,
amikor még a Habsburgok nem
is álmodhattak fejedelmi jogok-
ról. Nagylelkűen támogatták és
hatalomhoz segítették az első
Habsburgot, megajándékozták a
hatalmas német birodalommal s
megvetették alapját annak a hi-
res V. Károly féle világ-uralom-
nak.

Mi tehát a Habsburgok ha-
talmának és tekintélyének for-
rása vagyunk s így nincs joguk-
ban elvenni tőlünk azt, amit soha
nem adtak, mert nem is adhat-
tak: az önálló államiságot és
népszabadságot. A történelem
ítélő széke előtt bűnös minden
olyan törekvés, mely a termé-
szetes jog eltulajdonítására ír-
nyul s a kérlelhetlen nemezis
minden tettnek meghozza a meg-
érdemelt jutalmat vagy bünte-
tést.

A magyar nemzetet nem hó-
dithatja meg újra Ausztria, mert
először sem hódította meg soha.
A jelen állapotok csalóka fénye
hamis álomban ringatja újra a
hatalom embereit, amelyből a
nemzetre végtelen nyomor és
szenvedés hárulhat ugyan: de az
az álom is szertefoszlik. A ma-
gyar nemzet szabadsága vérme-
zőn jött napvilágra, véres és
harmat növelte és hozta virág-
zásba s ugyanez fogja megér-
lelni gyümölcseit is.

Nincs erősebb támasza a Habs-
burg ház hatalmának, mint a
független magyar nemzet, ha ez
kidől alóla, romba omlik az egész
s nincs erő, nincs hatalom többé,
amely feltámasztja.

Andor Károly.

— febr. 21.

Gyászmagyarok apadása. A közel-
multban irtuk meg, hogy Nagymihály
város és vidékéről néhány kétes alak
tisztelenni ment a miniszterelnökhöz.
Akkor névszerint is felsoroltuk a
„küldöttség“ érdemes tagjait. — Mint
hiteles tudósításból ma értesültünk,
a diszbandériumban Onuska János,
Deák Jenő és Szin János nem vet-
tek részt. E tisztess, hazafias polgárok
távolmaradását szívesen vesszük tu-
domásul s örvendünk, hogy a 40 ko-
ronások száma hárommal apadt.

1906. febr. 19-én, a budapesti
magyar országgyűlés feloszlá-
tásakor.

Az igaz fájdalom,
A Hon szeretetet,
Ne tudja szavakban
Kidöntni lelketek! . . .

A néma fájdalom
Elszántság jelképe . . .
A ki sir és hallgat —
Beláthat szívébe,

Hogy a döntő pereben
Számíthat rá a Hon . . .
— A sok szó nem fogott
Soha a magyaron! . . .

Vannak vezéreink,
Hűséggel szolgálnak,
Legyünk követői
Most ezek szavának.

Majd ha a vész elmúlt,
Majd ha a szabadság
Napja újra kisüt
És nem a vérvirág

Nő fel a talajon,
Akkor beszéljétek . . .
Akkor meghallgatom
Majd, hogy mit tettetek?! . . .

Most elég egy ima,
Most elég egy zsolnár,
A mit befogadni
A szívünk készen áll:

„Az Isten a mi reménységünk,
Mídon réánk tör ellenségünk . . .
Minden háborúságinkban
Megtart erős hatalmában . . .

Azért a mi szívünk nem félne,
Ha az egész föld megrendülne
És a hegyek a tengernek
Közepébe bedőlne! . . .

Ekként imádkozzék,
Ekként énekeljen
Minden magyar, a mig
Megsegít az Isten! . . .

Id. Bajusz József.

KRÓNKA.

— febr. 21.

A vigéhadjárat még mindig fárt,
sőt vérszemet kapva a bécsi körök
rokonszenvétől és a legutóbbi szo-
moru fejleményü politikai helyzetétől,
már annyira elszentelenedtek, hogy
a múlt századok labanc-ingyenelőinek
módjára brachiummal lépnek föl, erő-
szakkal is elveszik amit séska ter-
mészetük megkíván. A Magyar Ki-
rály szállóba kényszer utján teleped-
tek be a detektívek, elfoglalták a
vendégszobákat, a nekik ételt-italt
adni nem hajlandó koresmárosokat
untalan az italmérsi engedélyek el-
vonásával s így anyagi létük meg-
semmisítésével fenyegetik. A fenyege-
tést be is váltják, a koresmárosok
tehát teljesen ki vannak nekik szol-
gáltatva. Diner egész lenézőleg vágja
szemükbe: Kihez fognak felebezni?
Az alispán a második forum; tudják
ki az alispán? (Miskár.) No, mit

RUM, COGNAC és TEA nagy választékban és jutányosan kapható
HRABÉCZY KÁLMÁN gyógyszerüzetében (DROGERIA.)
Sátoraljaujhely, Főtér.

VÉGE

1